

ת"פ 19476/02/18 - מדינת ישראל נגד בהג'ת ראזם

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 19476-02-18 מדינת ישראל נ' ראזם(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופטת חגית מאק-קלמנוביץ
מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז ירושלים
(פלילי)

המאשימה

נגד

בהג'ת ראזם (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד מוחמד מחמוד

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הודה והורשע בכתב אישום מתוקן בשנית (להלן: כתב האישום) בעקבות הסדר טיעון שכלל הסכמה על תיקון כתב האישום ללא הסכמות בעניין העונש. על פי כתב האישום הודה המערער והורשע בעבירות כדלקמן:

האישום הראשון - במהלך חודש אוקטובר 2017 התקשר אל הנאשם בסאם אבו סנינה (להלן: **בסאם**), שהוא פעיל חמאס אשר ריצה שנות מאסר ארוכות בגין תכנון וביצוע פיגועי טרור נגד ישראלים, שוחרר במסגרת "עסקת שליט" והורחק לצמיתות לעזה. בסאם שאל את הנאשם אם היה כלוא וביקש ממנו את פרטיו והמסמכים הנוגעים לכליאתו, והנאשם מסר לו את המידע המבוקש בסברו שבשל כך יקבל תגמול כספי עבור תקופת כליאתו מארגון חמאס, באמצעות אגודת אלנור שהיא התאחדות בלתי מוכרת. בהמשך לכך התכתב הנאשם עם בסאם באמצעות יישום "ווטסאפ" ובירר מתי יגיע הכסף, במטרה לקבל תגמול כספי מארגון חמאס. כמו כן ביקש הנאשם מבסאם לפעול לעריכת תמונה המורכבת מתמונת הנאשם ולצידה סמלי חמאס, ולשם כך שלח הנאשם לבסאם כדוגמא תמונה של פעילת חמאס אחרת. בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של ניסיון לפעולה ברכוש טרור - עבירה לפי סעיף 32(א)(2) לחוק המאבק בטרור תשע"ו - 2016, בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**).

האישום השני - ביום 13.12.17 יצר הנאשם קשר באמצעות חשבון הפייסבוק שלו עם דף פייסבוק הנושא את השם "אבו זיד" (להלן: **אבו זיד**), לאחר שראה כי מתפרסמות בו בדרך קבע תמונות וכרזות של אסירי חמאס ופרטי מאסרם, ובידעו כי מדובר בגורם הפועל מטעם חמאס. הנאשם ביקש מאבו זיד להכין תמונה שלו ושל חברו המרצה עונש מאסר, ושלח לו תמונות שלהם, על מנת שיתפרסם בדף ככלוא חמאס. אבו זיד השיב בחיוב ובמשך מספר ימים התכתבו השניים, תוך שאבו זיד שואל את הנאשם למקום מגוריו ועל המצב בעיר העתיקה. ביום 18.12.17 ביקש אבו זיד מהנאשם כי ימשיכו את הקשר בפרופיל הנושא את השם "אלשמס אלחיאה" והנאשם הסכים, בסברו כי הדבר נעשה על מנת לשוחח על נושאים אישיים או חשאיים. אבו זיד סיפר לנאשם כי היה כלוא במשך 19 שנים והוא מורחק לרצועת עזה, והנאשם המשיך וקיים עמו בידעין מגע באמצעות האינטרנט. אבו זיד שאל את הנאשם אם הוא מגיע לחברון ואם

יש לו רשיון נהיגה, והנאשם השיב שאינו מגיע לחברון אך אם יבקש "הוא לרשותו". הנאשם הציע לאבו זיד להמשיך את הקשר באמצעות יישום ווטסאפ, הבטוח יותר, בסברו כי הבקשה בעניין הנסיעה לחברון טומנת בחובה פעילות בלתי חוקית הקשורה בארגון חמאס. השניים החלו להתכתב ולקיים שיחות קוליות בווטסאפ ואבו זיד הזדהה בפני הנאשם כמאג'ד ג'ועברה (להלן: **מאג'ד**), שאף הוא פעיל חמאס שריצה שנות מאסר ארוכות בגין תכנון וביצוע פיגועי טרור נגד ישראלים, שוחרר במסגרת "עסקת שליט" והורחק לצמיתות לעזה. מאג'ד שאל את הנאשם אם התרחשו הפרות סדר ועימותים בעיר העתיקה בירושלים בתקופה האחרונה, והנאשם השיב שלא. מאג'ד ביקש מהנאשם כי יארגן תהלוכה או אירוע הפרות סדר וידווח לו על כך, אך הנאשם השיב בשלילה. מאג'ד ביקש כי הנאשם ידווח לו על עימותים והפרות סדר המתרחשות בירושלים, ועל כך השיב הנאשם בחיוב. לאחר מכן המשיך הנאשם וניסה ליצור קשר עם מאג'ד באמצעות ווטסאפ ושאל לשלומו, ובכך קיים מגע עם סוכן חוץ ללא הסבר סביר. באישום זה הורשע הנאשם בעבירה של מגע עם סוכן חוץ לפי סעיף 114(א) לחוק העונשין.

2. ב"כ המאשימה טען כי מעשיו של הנאשם פוגעים בערך של שמירה על בטחון המדינה, כאשר יצירת קשר עם פעילי טרור בכירים היא בעלת פוטנציאל נזק אדיר כולל סיוע לביצוע פעילות עוינות. מעשיו של הנאשם חותרים תחת קיומה וריבונותה של המדינה, ומסייעים להפצת משנה הדוגלת בפגיעה במדינה. לעניין נסיבות ביצוע העבירה ציין כי הפניה לפעיל חמאס באישום הראשון נעשתה בכוונת מכון כשהנאשם עצמו יצר את הקשר, ובאישום השני הנאשם העמיד עצמו לרשות פעיל חמאס. בקשתו לפרסם את התמונות מעידה על הזדהות הנאשם עם ארגון חמאס והאידיאולוגיה שלו.

התובע הפנה לפסיקה:

· ע"פ 6356/16, **אימאן כנגדו נ' מדינת ישראל** (11.12.16), בו הורשעה המערערת בנסיון ליציאה שלא כדין ומגע עם סוכן זר, כאשר יצרה קשר בפייסבוק עם פעיל המדינה האיסלאמית (דאעש) וביקשה סיוע לצאת לסוריה ולחיות שם, יצאה מישראל לתורכיה אך נתפסה בדרכה לעבור את הגבול לסוריה. בית המשפט המחוזי קבע מתחם שבין 22 ל-36 חודשי מאסר, תוך התייחסות לכך שהמעשים נעשו לאחר תכנון קפדני ומתוחכם, בקור רוח ותוך דבקות במטרה, כשהמערערת פעלה במרץ להוציא לפועל את תכניתה. על המערערת נגזרו 22 חודשי מאסר בפועל וכן מאסר על תנאי וקנס בסך 30,000 ₪, וערעורה נדחה.

· ת"פ (מחוזי חיפה) 55153-16-17, **מדינת ישראל נ' מוחמד עזאם** (22.3.18), שם הורשע הנאשם במגע עם סוכן חוץ ונסיון לחברות בארגון טרור, בכך שצפה באתרי אינטרנט בסרטונים שונים הכוללים תכנים הקשורים בארגון דאעש ושיתף אותם ברשתות חברתיות. כמו כן פרסם פרסומים שונים בפייסבוק המביעים תמיכה בארגון דאעש, והסכים להצעה להיות חבר בקבוצת שיחה העוסקת בתכני דאעש, בה עמד בקשר עם מספר חברים אחרים כשיש לו יסוד לחשוד כי הם חברים בדאעש או פועלים בשליחותו. הנאשם צפה בסרטונים המעודדים ביצוע פיגועים ומדריכים בהכנת מטעני חבלה, וקיבל הודעות התומכות בביצוע מעשים כאלה. בהמשך החליט להצטרף כחבר פעיל בדאעש מתוך הזדהות אידיאולוגית ובמטרה לשחרר את ירושלים מידי מדינת ישראל. הוא ערך חיפוש באינטרנט אחר מידע על דרכי מעבר לסוריה ולאחר מכן החליט להצטרף לכוחות דאעש במצרים. הנאשם אף ביצע פעולות שונות לצורך יציאה למצרים וכן גילח את זקנו כדי לא לעורר חשד. בית המשפט קבע מתחם שבין 20 ל-36 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם עונש של 28 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

· תפ"ח (באר שבע) 16972-02-16, **מדינת ישראל נ' מוחמד אלאעסם** (14.9.17), הנאשם הורשע במגע עם סוכן חוץ בכך שבעת שהותו בירדן לצורך לימודי דת יצר קשר עם אדם שהציע לו להיכנס לקבוצת ווטסאפ שעסקה

בענייני דת. הנאשם התכתב במסגרת הקבוצה עם אדם מסוים, והסכים להצעתו להצטרף לחוליה צבאית שתפעל נגד חיילי צה"ל ולגייס אליה אנשים נוספים. השניים הסכימו על פרטים רבים הנוגעים לכניסתו של הנאשם לישראל, שהותו בה, מעבר לרצועת עזה ואימון בשיעורי דת ובאימונים צבאיים של חברי חוליה נוספים. בסופו של דבר מחק הנאשם את ההתכתבויות לאחר שהבין שטעה וחשש שהוא תחת מעקב. נקבע מתחם שבין 20-36 חודשי מאסר בפועל, והנאשם, צעיר ללא הרשעות קודמות שהודה במעשיו, נדון ל-24 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

לנוכח כל אלה ביקש ב"כ המאשימה לקבוע מתחם הנע בין 20 לבין 36 חודשי מאסר בפועל.

3. באשר למקומו של הנאשם בתוך המתחם טען ב"כ המאשימה כי יש לקחת בחשבון מחד גיסא את הודאתו שחסכה זמן שיפוטי, ומאידך גיסא את עברו הפלילי הכולל הרשעה באיומים ועבירה ממנע גזעני, עליה נדון לשמונה חודשי מאסר בפועל. מדובר באירוע של ירי זיקוקים לעבר בית בו התגוררו יהודים באזור העיר העתיקה. התובע התייחס לזמן הקצר שעבר מאז ההרשעה בשנת 2017 ועד ביצוע עבירות אלו, ולקשר שבין ההרשעה הקודמת לבין העבירות נושא התיק שבפני, בו ביקש הנאשם פיצוי בגין ישיבתו בכלא.

לאור כל אלו סברה המאשימה כי יש למקם את הנאשם בשליש התחתון של המתחם אך לא בתחתיתו, ועתרה לעונש של 24 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי מרתיע וקנס.

4. ב"כ הנאשם טען כי עובדות התיק שבפני חמורות הרבה פחות מהעובדות שנדונו בפסיקה אליה הפנה ב"כ המאשימה. הוא ציין לגבי האישום השני כי הנאשם לא יזם את הקשר לא נענה לפניה, וכי סירב לארגן בעצמו הפרות סדר והסכים רק לדווח עליהן, כאשר מדובר במידע שממילא אינו חסוי ומתפרסם. עוד ציין כי לנאשם לא יוחסה עבירה של הזדהות עם ארגון טרור. ב"כ הנאשם עמד על כך שבשני האישומים מדובר על עבירות ברף הנמוך, אשר לא כללו תכנון מוקדם וביצוע מעשים. הנאשם לא יצא את הארץ, לא יצר קשר לצורך מימון פעולות או ארגונים כאלה ואחרים, ולו גם אזרחיים.

הסניגור הפנה לפסק הדין שניתן בת"פ (מחוזי ירושלים) 45565-09-16 **מדינת ישראל נ' מוחמד משארה** (26.1.17), שם הורשע הנאשם ביציאה מתחומי ישראל שלא כדין ומגע עם סוכן חוץ, בכך שיצר קשר עם פעיל ארגון "ג'הבת אל נוסרה", שלוחת אל קעידה בסוריה, יצא לסוריה והגיע אליה דרך תורכיה ולחם בשורות הארגון נגד צבא אסד. בנוסף יצר קשר באמצעות פייסבוק עם אדם אחר שנמצא בעיראק, אמר לו שהוא מעוניין להצטרף אליו ואותו אדם הציע לשלוח אנשים שיעבירו אותו לעיראק. בית המשפט עמד על כך שמדובר במעשים שאינם מכוונים לפגוע ישירות באזרחי ישראל, קבע מתחם שבין 24 לבין 40 חודשי מאסר ודן את הנאשם ל-26 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס.

ב"כ הנאשם טען כי המתחם ההולם בנסיבות המקרה הוא בין 7 לבין 18 חודשי מאסר בפועל, ולנוכח חלקו של הנאשם ורף החומרה הנמוך יש להטיל על הנאשם עונש של 8 חודשי מאסר ולאפשר לו לחזור לשגרת החיים.

5. הערכים המוגנים על ידי העבירות בהן הורשע הנאשם הם בטחון המדינה ושלומם של אזרחיה. אין צורך להכביר מילים אודות הסכנה הנשקפת לאלה כתוצאה מפעילות של אזרחי המדינה ותושביה בארגוני טרור וגופים בתוך המדינה או מחוצה לה, שמטרתם השמדת מדינת ישראל או פגיעה באזרחיה. אולם גם בעבירות הנוגעות לביטחון המדינה קיים מדרג של חומרה, הן מבחנת העבירות הנעברות והן מבחינת נסיבותיהן.

במקרה זה העבירות המיוחסות לנאשם בשני האישומים מצויות במדרג הנמוך של החומרה. מעובדות האישום הראשון עולה כי המטרה העיקרית במעשיו של הנאשם היתה קבלת פיצוי כספי בגין עונש המאסר שריצה. אמנם מגעיו של הנאשם היו מול נציג של ארגון חמאס, והוא ידע שהכסף עתיד להתקבל מארגון זה, אולם מטרת המעשים היתה קבלת התשלום. הבקשה לעריכת תמונה היא עניין מינורי שאין בו סכנה של ממש, לבד מהבעת ההזדהות באופן כללי עם ארגון חמאס.

האישום השני מצביע על קיומו של קשר בין הנאשם לבין פעילי חמאס ברשתות חברתיות, ועולה ממנו כי הנאשם הביע נכונות מסויימת ליטול חלק בפעולה כלשהי שעשויה היתה להיות מתוכננת. אולם כתב האישום מתאר מגעים ראשוניים ביותר, לפעולה שמהותה אינה ידועה כלל. כמו כן, בצד הבעת הנכונות לשתף פעולה עם פעולה בחברון, מתואר באישום זה גם סירוב של הנאשם לארגן פעולות בירושלים, זאת גם כשמדובר באירועים בדרגת חומרה נמוכה של תהלוכות והפרות סדר (בשונה מפעילות צבאית). הסכמת הנאשם לדווח על עימותים והפרות סדר בירושלים היא ברף חומרה נמוך שכן מדובר על אירועים רבי משתתפים המתפרסמים ממילא במדיות שונות.

6. כפי שציין הסניגור, רמת החומרה המשתקפת במעשים נשוא כתב האישום נמוכה באופן ניכר מהחומרה שבמעשים המתוארים בפסקי הדין אליהם הפנה ב"כ המאשימה, אשר כללו יצירת קשר עם ארגוני טרור בינלאומיים ומעשים שהגיעו לדרגה מתקדמת של ביצוע לצורך הצטרפות לגופים אלה או ביצוע פעולות טרור.

עיינתי בפסקי הדין אליהם הפנו הצדדים כמפורט לעיל, ובפסקי דין נוספים המבטאים את רמת הענישה הנוהגת. אפנה, לדוגמא, לע"פ 763/17, **עטיה סמהדאן נ' מדינת ישראל** (25.6.17) ולתיק בית המשפט המחוזי הקשור אליו - תפ"ח (באר שבע) 43336-09-15, שם הורשע המערער בעבירות חמורות שכללו מעבר במנהרה לרצועת עזה ותכנון לביצוע עבירות שחלקן חמורות ביותר, ועונשו הופחת בערעור מ-30 ל-24 חודשי מאסר; ע"פ 5718/14, **ראפת אלחלבי נ' מדינת ישראל** וערעור נגדי (17.12.14), בו יצא המערער לסוריה על ידי חיתוך גדר הגבול, נפגש עם קציני מודיעין והעביר להם מידע רגיש, הסכים להתגייס לצבא הסורי וחזר לישראל רק כעבור חודשיים. המערער הורשע גם במסירת ידיעה לאוייב. על המערער נגזרו בבית המשפט המחוזי 24 חודשי מאסר בפועל, ובערעור הוחמר עונשו ל-30 חודשים, תוך התחשבות בבעיות אורגניות ורקע אישיותי של המערער.

נסיבות התיק שבפני קלות באופן ניכר מהמקרים המתוארים לעיל בשניים: הן האירועים בהם היה הנאשם מעורב, שהם ברמת חומרה נמוכה, לעיתים נמוכה ביותר, (כשבאישום הראשון מדובר למעשה רק על ניסיון לקבלת תמיכה כספית), הן לנוכח העובדה שבתיק שבפני מעורבות הנאשם באירועים היתה ברמת חומרה נמוכה, לא נעשו צעדים של ממש לפעולה כלשהי והנאשם אף סירב לחלק מהפעולות שהתבקש לבצע. אני סבורה שמתחם הענישה בתיק זה צריך להיות נמוך באופן ניכר מהמתחמים שנקבעו בפסקי הדין הנ"ל, ואני מעמידה אותו בטווח שבין 9 לבין 24 חודשי מאסר בפועל.

7. באשר לעונש במסגרת המתחם, אכן, כפי שנטען, יש להביא בחשבון מחד גיסא את ההודאה המהירה ונטילת האחריות מצד הנאשם, ומאידך גיסא את הרשעתו הקודמת מהתקופה האחרונה, שהיא ממין העניין. העונש הראוי הוא, איפוא, בחלק התחתון אך לא הנמוך ביותר של מתחם הענישה.

אני דנה, איפוא, את הנאשם לעונש כמפורט להלן:

1. מאסר בפועל למשך 10 חודשים בניכוי ימי מעצרו של הנאשם.

2. מאסר על תנאי לשישה חודשים למשך שלוש שנים על העבירות בהן הורשע הנאשם ועל כל עבירת ביטחון.

3. קנס בסך 5,000 ₪ שישולם בעשרה תשלומים שווים החל מיום 1.9.18 וכל ראשון לחודש בחודשים שלאחר מכן.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, ז' אב תשע"ח, 19 יולי 2018, בנוכחות הצדדים.